

сокої якості нової продукції, управління якістю; забезпечення ефективності виробництва продукції і т. ін.

Практика показує, що значна кількість випускників сучасних вузів не здатна орієнтуватися у сфері інноваційної діяльності та вирішувати проблеми, які при цьому виникають. Молоді керівники не можуть оцінити рівень наукової новизни сучасних новітніх технологій, не обізнані з механізмами складання заявки на винахід та одержання патента, що вкрай необхідно для практичної інноваційної діяльності в ринкових умовах.

Отже, для формування фахівців ринкової сфери господарювання, здібних до управління інноваційною діяльністю, програма їх вузівської підготовки має включати не тільки курси фундаментальних наук, які потрібні для формування їх теоретичних знань, а й науки прикладні, які можуть допомогти молодому керівникові орієнтуватися в його практичній діяльності. Слід повернути до складу навчальних програм, якщо вони були виключені, або ввести додатково, залежно від спеціальності, наступні дисципліни: Основи сучасного промислового виробництва, сільського господарства та транспорту або Системи технологій; Основи патентознавства; Правознавство в науково-технічній та інноваційній діяльності. А завдання викладачів-фахівців при викладанні вказаних дисциплін — акцентувати увагу на практичне значення набутих знань та вміння використання їх при вирішенні практичних ситуацій, при роботі над кейсами; привиття навичок роботи з патентною документацією та проведення екскурсій на підприємства, на яких використовуються інноваційні технології.

*В. М. Соломаха, канд. техн. наук, доц.,
кафедра менеджменту*

РОЗВИТОК АКАДЕМІЧНОЇ НАУКИ, ЇЇ ІНТЕГРАЦІЯ З ОСВІТОЮ ТА ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА

Рівень розвитку науки в країні є мірилом її авторитету на міжнародній арені. Але, на жаль, лави вчених в Україні за останнє 10-річчя дуже зрідли. Так, у 1991 році у сфері науки (наукові дослідження і розробки) і вищої освіти працювали 450 000 чоловік, у 2002 — 178 000. Надалі, говорячи про науку як про інституцію,

матимемо на увазі переважно Національну Академію наук України (НАНУ), у 173 наукових установах якої у 2005 році нараховувалося 43 836 чоловік, з них науковців — 16 424, у тому числі докторів наук — 2437 і кандидатів наук — 7851.

Основним завданням учених, що працюють у державних академіях, є одержання і практичне застосування нових знань у галузі їх наукової діяльності. Якщо йдеться про фундаментальні дослідження, то об'єктивна оцінка результатів наукової діяльності може бути дана міжнародним співтовариством вчених, що працюють у тій же галузі. Механізм оцінки праці вченого уже відпрацьований у розвинутих країнах. Саме з цього необхідно починати реформування науки в Україні — з вирішення проблеми кількості і якості персоналу НАНУ. Необхідно прийняти в новій редакції закони і відомчі підзаконні акти, що стосуються функціонування науково-технічної сфери в Україні, визначивши в них однозначні критерії оцінки результатів наукової діяльності.

Значну частину наукового кадрового потенціалу забезпечують вищі навчальні заклади, які використовують у процесі підготовки молодих фахівців нові сучасні технології навчання та результати наукових досліджень у відповідних сферах науки і їх впровадження у промислове виробництво.

У зв'язку зі значним зниженням чисельності досвідчених кваліфікованих наукових кадрів у державі українська промисловість та її продукція недостатньо орієнтовані в напрямі вимог світового ринку, особливо щодо відповідності прийнятим у світі технічним, екологічним та іншим стандартам. У загальному обсязі випуску національної промислової продукції частка високотехнологічної продукції недостатня.

Прогресивні структурні зрушення в промисловості України неможливі без активізації інвестиційної та інноваційної діяльності. До факторів, які стримують інноваційну діяльність, можна віднести: недосконалість законодавства та системи фінансування і регулювання інноваційної діяльності на підприємствах; вплив кваліфікованих кадрів в інші сфери економічної діяльності; низький рівень упровадження високих технологій у виробництво; неналагодженість міжкоопераційних зв'язків у науковій і виробничій сферах; недосконалість системи доступу до відповідної інформації тощо.

З метою сряння розвитку інноваційної діяльності в державі необхідно керівникам і фахівцям наукових і інформаційних організацій, вищих навчальних закладів звернути увагу на важливість

для розвитку ринків збуту промислової продукції таких наукових та інформаційних напрямків: вивчення структури ринку та розробка продукції із застосуванням новітніх сучасних технологій і прогресивних матеріалів та використанням українського науково-технічного потенціалу; формування інформаційно-аналітичних систем моніторингу стану розвитку ринків збуту промислової продукції, цін, постачальників, споживачів, зміни попиту; формування інформаційних ресурсів у сфері номенклатури промислової продукції; підготовка та доведення до широкого кола споживачів аналітичних інформаційних матеріалів щодо вітчизняного і зарубіжного досвіду розвитку ринків збуту промислової продукції; вивчення та розповсюдження досвіду промислово розвинених країн; активного впровадження інноваційної моделі підприємництва з метою пошуку нових шляхів розвитку підприємств тощо.

*В. Д. Стасюк, канд. пед. наук, доц.,
кафедра вищої математики*

ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТИ ПРИ ФОРМУВАННІ ІННОВАЦІЙНИХ ЯКОСТЕЙ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ ФАХІВЦЯ З ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ

У сучасній Україні відбуваються дуже складні перетворення, які одночасно охоплюють усі сфери функціонування суспільства: політику, економіку, морально-культурну сферу. Підготовка висококваліфікованих спеціалістів з економіки та управління передбачає вміння аналізувати явища, що відбуваються у різних сферах економічних відносин, робити їх оцінку на основі статистичного аналізу, скласти кореляційні залежності для їх подальшого застосування при економіко-математичному моделюванні і розв'язанні задач оптимізаційного характеру.

Базові знання сучасної математичної освіти є основою викладання ряду спеціальних економічних дисциплін та невід'ємною складовою частиною фундаментальної підготовки майбутніх фахівців з усіх областей знань. Застосування статистичних, теоре-